

Novena med den heliga Thérèse
av Lisieux

Dag 1 – Upplyftningen till himlen

„Sannerligen, den som inte tar emot Guds rike som ett barn kommer aldrig till himlen.” Och han tog dem i famnen, lade händerna på dem och välsignade dem. Mk 10,15-16

Ni vet att jag alltid har längtat efter att vara helig, men tyvärr, när jag jämförde mig själv med de heliga har jag alltid upptäckt att mellan dem och mig finns det en sådan skillnad som bergstoppen som försvinner bland molnen och obetydlig som ett sandkorn på vilka alla fotgängare trampar. Jag har inte förlorat modet utan jag sa till mig själv: Gud skulle inte gett mig önskningar omöjliga att uppfylla, därför kan jag sikta mot helighet, även om jag är så obetydlig. Jag kan inte växa upp därför måste jag acceptera mig själv som jag är, med alla mina brister. Men jag vill hitta ett sätt att komma till himlen på den lilla vägen som är mycket direkt, mycket kort och helt ny. Vi lever i ett uppfinningarnas århundrade, man behöver inte gå uppför trappan, de rika ersätter trappan med en hiss istället. Jag ville också uppfinna hissen som skulle uppta mig direkt till Jesus, eftersom jag är för liten för att trampa uppför en tröttsam trappa av perfektion. Så jag letade i de heliga böckerna efter hänvisning till hissen, min önskans föremål, och jag hittade där ord som kom ut ur munnen av Den Eviga Visheten "Låt den som är liten komma till mig."

Bön

Jesus, du har skänkt gåvan till den heliga Thérèse att förstå hur mycket du önskar att vi alla ska närma oss dig med tillit och kärlek. Hjälp oss, så att vi kan, såsom hon, känna glädje vid tanken på att den hissen som tar oss till himlen är inget annat än din famn.

Dag 2 – Att vara som barn

„Mitt barn, du är alltid hos mig, och allt mitt är ditt.” Lk 15,31

Att förbli som ett litet barn inför Gud innebär att erkänna sin obetydlighet, att förvänta sig allt från Gud såsom ett litet barn förväntar sig allt från sin far, att inte oroa sig för nånting, att inte samla in någon egendom. Även fattiga föräldrar ger barnet allt det behöver, men så fort det växer

upp vill fadern inte längre försörja honom, utan han säger till barnet: Arbeta, du kan ta hand om dig själv nu!

För att slippa höra det ville jag inte växa upp, jag kände mig oförmögen att ta hand om min egen försörjning och om ett evigt liv i himlen. Därför förblev jag liten och gjorde inget annat än bara plockade upp blommor, kärleksblommor och offergåvor, och erbjöd dem till Herren Gud för hans glädje.

Att vara liten innebär att inte fästa sig vid sina förtjänster och inte tro att man är kunnig, utan bekänna att Gud satte denna skatt i händerna på sitt lilla barn för att använda den vid behov, dock den alltid förblir Guds skatt. I slutändan betyder det att inte tappa modet för sina misstag eftersom barnen ofta faller men de är för små för att skada sig.

Bön

Barmhärtige Gud, du har visat åt den heliga Thérèse att hon måste förbli som ett litet barn och bli allt mindre så att du kan växa. Till hennes förbön, skänk oss en riktig ödmjukhet i våra hjärtan och en djup övertygelse om att utan dig är vi ingenting och kan inget göra.

Dag 3 – Lidandets glädje

„Min föda är att göra hans vilja som har sänt mig och att fullborda hans verk.“ Jn 4,34

Lyckligtvis önskade jag inte lidande. Om jag hade önskat det skulle jag ha varit rädd att inte ha tålamod att bära det. Men när lidandet kommer till mig från Guds rena vilja, kan han inte neka att ge mig det nödvändiga tålamodet och nåd att stå ut med det.

Bön

Herre, du har gett åt den heliga Thérèse sådan kärlek och längtan att uppfylla din vilja, att hennes lidande blivit glädje för henne eftersom hon fann dig i det. Till hennes förbön, hjälp oss att vi också tar emot vårt lidande enligt din vilja som näring som skulle bli ett redskap för frälsning för oss och för andra.

Dag 4 – Trons prövning

„Han kom till det som var hans, och hans egna tog inte emot honom. Men åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn...” Jn 1, 11-12

I dessa glada påskdagar gav mig Jesus en känsla att det verkligen finns själar som inte har någon tro, som genom sitt missbruk av nåd förlorar denna dyrbara skatt, den enda källan till den sanna och rena glädjen. Han har tillåtit att min själ greps av det tätaste mörkret och att tanken på himlen, för mig så benådad, var bara en möjlighet att kämpa och lida...

Detta test skulle inte ta några dagar, några veckor, utan det skulle försvinna först i timmen fastställd av Gud och... timmen ännu inte kommit... Jag skulle vilja uttrycka vad jag känner, men tyvärr tror jag inte att det är möjligt. Man måste gå igenom denna mörka tunneln för att förstå sitt mörker.

Jag vet att landet jag befinner mig i inte är mitt land, att det finns ett annat land jag längtar efter. Denna historia blev inte skriven av någon ledsen invånare i det land där jag bor, det är ett säkert faktum... Jag har inte bara trott, baserat på vad jag hört från klokare människor än mig själv, utan jag har också känt i djupet av mitt hjärta en längtan efter ett ännu vackrare land.

Bön

Gud, genom många prövningar och lidanden har du förädlat den heliga Thérèses tro så att hon därmed blev en alltmer perfekt spegelbild av din barmhärtiga kärlek. Till hennes förbön, hjälp oss att förstå att utan tro är vi som en trasig kompass och ett fartyg utan kapten. Låt oss förstå att du renar oss med din eviga kärlek när du låter oss passera genom prövningens mörker.

Dag 5 – Stoltheten över att vara svag

„De som gör sig själva små som det här barnet är störst i himmelriket.” Mt 18, 4

Den heliga Thérèse sa till sina systrar:

Vi skulle vilja lida ädelsint och stort...! Celina! Vilken illusion...! Vi skulle aldrig vilja falla ner... Jesus, vad spelar det för roll att jag faller ner varenda stund. Jag lär känna min svaghet och jag har en stor nytta av det. Du ser vad jag klarar av och desto mer du böjer dig ner till mig för att bära upp mig i din famn... Och om du inte gör det, är det för att du vill se mig liggande på marken...

Den heliga Thérèse sa till sin andliga broder:

Jesus gläds över dem som älskar honom. De som efter all otrohet kommer, kastar sig in i hans famn och ber om förlåtelse. Han säger till sina änglar detsamma som fadern som blev lämnad av sin yngsta son sa till sina tjänare: "Skynda er! Ta fram min finaste dräkt och sätt på honom den. Sätt en ring på hans finger och skor på hans fötter! Hämta sedan gödkalven och slakta den, så att vi kan äta och ha fest." Så lite vet vi om Jesus godhet och barmhärtig kärlek...! Det är sant att för att människan ska glädjas åt denna skatt måste hon bli ödmjuk och erkänna sin obetydlighet men många själar vill inte ens göra det.

Bön

Allsmäktige Gud, du har uppfyllt den heliga Thérèse med glädjande tillit i att du behöver oss små och svaga, för att visa oss din storlek och kraft. Låt oss tillsammans med henne oavbrutet tacka dig för att bli frälsta av din nåd, inte av vår egen styrka.

Dag 6 – „Den lilla vägen” – vägen av själslig barndom

„Låt barnen komma hit till mig och hindra dem inte: Guds rike tillhör sådana som de. Sannerligen, den som inte tar emot Guds rike som ett barn, han kommer aldrig dit.” Lk 18, 16-17

Denna väg av andlig barndom är vägen av trofasthet och fullständigt anförtröende. Jag vill lära upp själarna med de små medel som för mig har visat sig vara så bra, för att berätta för dem att det enda man kan göra här på jorden är: att kasta blommor av små offer åt Jesus och att få honom

genom kärlek. Det är vad jag gjorde, och så kommer jag att vara väl emottagen.

Bön

Käre Gud, du har uppenbarat åt den heliga Thérèse oändliga skatter som vi lätt kan samla varje dag men som vi förlorar när vi på grund av vår girighet efter stora saker låter förlora små offergåvor. Till den heliga Thérèses förbön, hjälp oss att gå mot helighet genom hennes lilla väg av trohet i små ting.

Dag 7 – Längtan efter lycka

„Herre, jag är inte övermodig, har inga stolta later. Jag ägnar mig inte åt stora ting, åt det som övergår mitt förstånd. Nej, jag har lugnat och stillat min själ, jag är som ett litet barn, som barnet i moderns famn...” Ps 131, 1-2

Varför leta efter lycka på jorden? Jag erkänner att mitt hjärta törstar efter det, men mitt ömkliga hjärta ser att ingen varelse kan släcka denna törst... Men jag känner en annan källa, jag inser att enbart han inte förändras, att enbart han kan uppfylla mina oöverträffade önskningar.

Bön

Evige Gud, i våra hjärtan har du lagt längtan efter lycka, kärlek och liv; låt oss lära oss av den heliga Thérèse att aldrig tro att lyckan vi letar efter kan hittas i världsliga saker och ting. Låt oss förstå att denna värld är för liten för att uppfylla vår oändliga längtan efter lycka så att vi inte längre letar efter något annat förutom dig.

Dag 8 – Fördoldhet

„Vilken kärlek har inte Fadern skänkt oss när vi får heta Guds barn. Det är vi. Världen känner oss inte, därför att den aldrig har lärt känna honom.” 1Jn 3, 1

Skapelserna kommer inte att se vad denna kamp kostar mig. Den förblir dold i mitt hjärta. Jag försöker att bli bortglömd och jag önskar att ingen ska se mig, bara Jesus... Vad spelar det för roll att andra betraktar mig som stackaren, dum, andlös och utan talang.

Bön

Rättfärdige Gud, de som är hos dig ger du nåd att inte åtlyda mänsklig dom. Till förbön av den heliga Thérèse, ge oss också nåd att vara oberoende av andras tankar, så att vi alltid kan vandra fritt i sanningen, öppna för din vilja och din trofasta väg som du vill leda oss på.

Dag 9 – Kallelse till kärlek

„Ta alltså Gud till föredöme, som hans älskade barn. Lev i kärlek, så som Kristus har älskat oss och utlämnat sig själv för vår skull som en offergåva, ett väldoftande offer åt Gud.” Ef 5, 1-2

Aposteln förklarar hur alla de mest fullbordade gåvorna är ingenting utan kärlek... Den kärleken är det ädla sättet som leder till Gud. Jag har äntligen hittat lugnet... När jag tänkte på den mystiska Kyrkans kropp kände jag inte igen mig själv i någon utav de lemmar som Paulus beskriver. Jag ville snarare bli en del av alla lemmarna... Kärleken gav mig nyckeln till min kallelse. Jag förstod att Kyrkans kropp består av olika lemmar, att den inte saknar den mest behövande, den ädlaste av alla lemmarna. Jag förstod att Kyrkan har ett hjärta och att detta hjärta brinner av kärlek.

Jag förstod att bara kärleken håller ihop Kyrkans lemmar i handling och att om denna kärlek hade släckts skulle apostlarna inte sprida evangeliet, martyrer skulle vara ovilliga att kasta sitt blod... Jag förstod att kärleken består av alla kallelser, att kärleken är allt som omfattar alla tider och alla platser... i ett ord att den är evig... I den stunden har jag i min brinnande glädje utropat: Jesus, min kärlek... äntligen har jag funnit mitt kall, min kallelse är kärlek! Ja, jag hittade min plats i Kyrkan och den här platsen gav du mig, min Gud! I Kyrkans hjärta, min Moder, blir jag kärleken... så jag kommer att vara allt... på så sätt kommer min dröm att gå i uppfyllelse!

Bön

Du, Gud, är kärleken själv; låt vittnesbörd av vår heliga syster Thérèse uppmuntra oss att vi i din kärlek hittar nyckeln till vår kallelse. Låt oss upptäcka vår egen kärlek och tro på den, så att vi kan vittna om dig i världen genom vårt anförstroende och ovillkorliga tillit till dig.